

Glasilo SZDL ptujskega okraja — Uprava in uredništvo Ptuj, Prešernova 7 — Telefon 156. NB Ptuj 643-T-206 — St. 27. — Letnik VIII.

Ptujski tednik

Ptuj, 8. julija 1955

Urejuje uredniški odbor — Odgovorni urednik Jože Vrabl — Rokopisov ne vračamo — Tiska Mariborska tiskarna — Cena din 10 — Letna naročnina 500 din poltina 250 din

KOMENTAR

Kakor smo v zadnjih dneh z vso zavzetostjo prisluhnili dogajanju na sedežu Organizacije združenih narodov, se usmerjajo misli v mir verujočih ljudi sveta v teh dneh v Zenevo. Do tako zvane četvrtne konference nas loči samo še nekaj dni. Deset let sicer v zgodovini narodov ne pomeni dosti, toda zadnjih deset, odkar je bila zadnja podobna konferenca, pomeni v mednarodnih odnosih mnogo več. Zato pa je tudi zanimanje za to konferenco po vsem svetu takšno, kakršno zasluži tako redki dogodki.

Predvsem vzbuja največ zanimanja vprašanje dnevnega reda konference, saj je hladna vojna pustila celo vrsto nerešenih mednarodnih vprašanj. Te še ni določen in bo najbrž sploh prepuščeno sodelujočim, da načno vprašanje, ki se jim zdi važno. Vendar to ni ovira, da ne bi zahodne sile na eni strani kot gotovo SZ na drugi strani pripravljale svojih načrtov vsebine razgovorov.

Tako se je zdelo, da pripravljata ZDA in Vel. Britanija za razpravo predvsem obširen material o nemškem vprašanju, o združitvi nemških dežel, SZ pa prav tako ali še bolj obsežne predloge o razorožitvi in ustanovitvi varnostnega sistema. Kakor nas je o teh namerah seznanil Molotov v San Franciscu.

O tej zadevi ne molče sicer tudi na zahodu, in Zeneva bi naj bila tisti kraj, kjer bi se naj vzpostavil, ali vsaj začel vzpostavljati takšen varnostni sistem, ki bi slonel na medsebojnih jamstvih, omejitvi in kontroli oborožitve in večjem zaupanju med obema blokoma.

Zlasti pa vzbujajo pozornost angleški ali takozvani Edenov načrt, ki sicer tudi predvideva združitve Nemčije, vendar v okviru evropske varnostne organizacije, ki bi nudila jamstva tudi SZ. Od tega si obetajo Angleži prednost v pogledu možnosti, da bi se zmanjšalo oboroževanje, istočasno pa je to tudi izraz pripravljenosti na zmanjšanje oborožitve znotraj posameznih regionalnih obrambnih sistemov v Evropi (Atlantski pakt). Seveda je predpogoju uresničitve tega načrta uveljavitev učinkovitega sistema kontrole.

Za poseben varnostni pakt med Vzhodom in Zahodom pa se zavzema tudi francoski načrt. Ta predvideva ustanovitev posebnega pakta med članicami severnoatlantskega pakta in varšavske zveze.

Kot vidimo, je idej o potrebi varnosti na vseh straneh zadost. Gre le za to, ali je res mogoče katero od njih učinkovito spraviti v življenje. Pri tem bi ne bilo umestno, vsaj sedaj še ne, spuščati se v presojanje vrednosti prve ali druge ideje, vsekakor pa je pozitivno, da je do spoznanja o potrebi česa takšnega sploh prišlo.

Nedvomno bi varnostni sistem v precejšnji meri obrusil politiko medblokovskih odnosov. V njegovo absolutno učinkovitost pa smo prisiljeni dvomiti vsaj tako dolgo, dokler bo na svetu obstajala blokovska razdelitev.

To so, torej, trenutne perspektive na bližnjo ženevsko konferenco. In drugi problemi? V Italiji se še vedno ukvarjajo s sestavljanjem novega kabineta. Prof. Segni je menda že uspel s predhodnimi razgovori glede udeležbe strank v novi vladi in mu je bila šele včeraj ali predvčerajšnjim definitivno poverjena sestava nove vlade.

Ciper — grški otok v Sredozemlju pod britansko upravo — povzroča svojim nepriljubljenim upraviteljem vedno večje skrbi. Ti namreč nikakor ne bi radi priznali pravice do samoodločbe tudi prebivalstvu tega otoka, čeprav so jo tudi sami že večkrat slavnostno proklamirali (spominimo se samo na zadnjo: Atlantsko karto iz leta 1941). Prebivalstvo otoka je večji del grško in zato želi — razumljivo — v okvir svoje države, Grčije.

Za Britance je izključno strateškega pomena. Podobno, ali še precej huje težave doživljajo Francozi v Severni Afriki. Ko so delno rešili tuniško vprašanje, se z vso silo postavlja na dnevni red vprašanje Alžira in Maroka. Tudi ti področji zahtevata pravice vseh svobodnih narodov do samoodločanja. Toda Francija kljub svojim svobodnja-

Rudarskega praznovanja v Šegi

se je udeležilo lepo število gostov

Letošnji »Dan rudarjev« v nedeljo, 3. julija t. l., so praznovali tudi rudarji rudnika Šega pri Makolah.

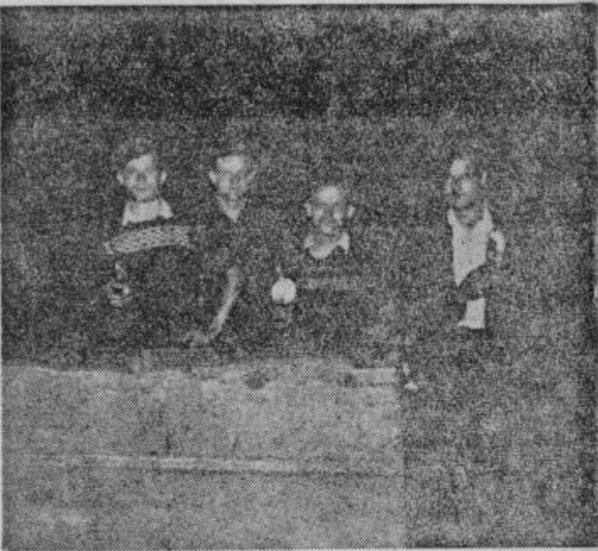
Popoldneva nevihta je sicer zadržala lepo število okoliških prebivalcev in tudi gostov iz daljne okolice, ki so se hoteli odzvati vabilu tega kolektiva. Kljub temu se je pri vходу v rudnik zbralo lepo število gostov in rudarji so poskrbeli, da so se vsi z njimi vred razvedrili ter razveselili dosežanih uspe-

hov tega rudnika, ki zalaga s črnim kovaškim premogom številne tovarne in vse kovače ptujskega okraja.

V imenu republiške rudarske inšpekcije je prišel na njihovo praznovanje inž. tov. Verbič v imenu OLO tov. Ljuzje Frangež in tov. Anton Purg, zastopniki tovarne iz Majšperka ter številni drugi gostje. Ljudje so si lahko ogledali vse zanimivosti rudnika ter posebnosti rudarskega dela in narave. Na hi-

zrpalji iz tega dela zemlje čimveč črnega bogastva, po katerem je veliko pomanjkanja povsod, v industriji, obrti in pri potrošnikih. Vsi rudarji so radi pojasnjevali gostom, da so že napravili več rovdov, da so že v globini 80 metrov, da jim še vedno nagaja voda in da bodo mehanizacijo rudnika v kratkem izpopolnili, ker so nabavili razne stvari, ki so jim prej primanjkovali. Pri tem jim zelo rad pomaga inž. Verbič, ki mu radi potožijo in zaupajo vsake težavo in nepriliko. Tudi OLO Ptuj jim gre na roko, kolikor je le mogoče, enako pa tudi ljudski poslanec tov. Jože Framšek, ki se zelo zanima za napredek rudnika.

Prehitro se je stemnilo in nekateri gostje so odšli, čeprav je ostalo okrog rudnika še dolgo v noč rudarsko veselje. V. J.

80 m globoko pod zemljo

Rudarji nad vhom v rudnik Šego

Bodoče komunsko praznovanje v Lešju

V nedeljo 3. t. m. se je sestel občinski odbor SZDL v Lešju zaradi obravnave organizacijskih vprašanj.

Prejšnji občinski odbori so namreč prenehali z delom, zato so bili vsaki odbor SZDL prepuščeni samim sebi. Vsled tega je upadla njihova politična aktivnost. Odborniki so si na seji razdelili ter. m. tako da je vsak odbornik zadolžen za en vaski odbor, kjer bo pomagal pri organizacijski utrditvi in političnem delu.

Pogovorili so se tudi o določitvi skupnega občinskega praz-

nika za novo občino (komuno). V spomin na leto 1944, ko je bilo v septembru in oktobru ozemlje sedanje občine skoraj povsem osvobojeno, okupator pa se je s svojimi hlapci stikal samo v bunkerjih in v žico zavarovanih poedinih naseljih, so prejšnje občine določile svoje praznike in sicer: Lešje za 18. september, Zetale za 1. oktober in Makole za 2. oktober. Sklenjeno je sporazumno z odbori Zveze borcev predlagati novemu občinskemu ljudskemu odboru, da pregleda skupen občinski praznik, ki bi se letos nadvse slovesno in pestro praznoval. V okviru tega praznika bi bila pestra razstava, in sicer:

1. Razstava iz narodnoosvobodilne borbe, za katero je dovolj materiala, saj je bilo v tem predelu narodno osvobodilno gibanje in splošno sodelovanje ljudstva zelo močno.

2. Gospodarska razstava bi naj prikazala gospodarsko moč občine. Razstavljali bi obe tovarni, kmetijske zadruge, rudnik v Makolah, pietarstvo iz Zetale, ki se je letos začelo razvijati, razni obrtniki in domače obrti, ki so razvite na tem področju. Obiskovalci bi imeli tudi možnost ogleda dela v obeh tovarnah.

3. Organiziral bi tudi razstavo plemenske živine, predvsem sivo pšenične pasme, ki prevladuje na tem področju in katero so v nekaterih krajih začeli križati z sivo rjavim dolenskim plemenjakom. Najboljšim živinorejcem bi podelili tudi nagrade.

V okviru tega bi se bil pester kulturni program, v katerem bi sodelovale vse sekcije kulturno prosvetne dejavnosti.

Sklenili so začeti z temeljitim delom na tem področju, da bo občinski praznik res manifestacija politične, gospodarske in kulturne dejavnosti občine, ki ima vse možnosti nadaljnjega razvoja. Fideršek

Zagorski rudarji pri predsedniku Mihi Marinku

Ob proslavi 200-letnice premogovnika v Zagorju je delegacija rudarjev obiskala predsed Ljudske skupščine Slovenije M. Marinko, ki je doma iz Zagorja. Miha Marinko je priredil zagorskim rudarjem slavnostno kosilo ter se z njimi razgovarjal o družbenih in gospodarskih vprašanjih Zagorja.

Uspeh II. občinski praznik v Desterniku

Množične organizacije in obč. LO so se tudi letos dobro pripravile na II. občinski praznik na 2. in 3. julij. Ta praznik praznujejo v spomin na prvo oboroženo vstajo v Desterniku — na napad na orožni postajo, ki so ga izvedli borci Lackove skupine v noči med 2. in 3. julijem, z namenom, da rešijo prvo žrtve, ki so jo gestapovci zaprli v Desterniku. Na ta praznik so se že dolgo pripravljali, toda vse kaže, da bo prihodnje leto treba začeti že prej.

Priljubljeni odbor je imel polne roke dela, da se je predvideni program lahko izvedel v celoti. V soboto zvečer je bilo kresovanje na Ojstrovcu. Igrala je godba in strelj iz topičev so naznanjali pričetek praznika. Na kresovanje je prihitelo mlado in staro v takem številu kot redko kdaj. Budnica v zgodnjih jutranjih urah je prijetno presenetila ljudi. Ob 7. uri v nedeljo je bila otvoritev razstave v osnovni šoli, kjer so učenci prikazali svoje znanje in spretnost v ročnem delu. Razstavo je obiskalo nad 500 ljudi. Učenci so prikazali res lepe izdelke ročnega dela. Posebnost razstave so bile slike borcev tega področja, žal pa ni bilo mogoče dobiti slik vseh borcev in talcev. Ljudje so si z velikim zanimanjem ogledovali razstavljene predmete.

Ob 8. uri v nedeljo so se zbrala množica ljudi k slavnostni proslavi. Pred pričetkom proslave so množične organizacije: ZK, SZ, ZB in obč. LO položile vence pred spominsko ploščo padlih borcev in talcev. Predsednik ZB Marinič Janko je ob tej priložnosti spregovoril nekaj besed v spomin vsem padlim, ki so žrtvovali svoja življenja za osvoboditev.

Sledila je slavnostna seja Ob. LO. Referat o poteku narodnoosvobodilnega gibanja na tem področju je podal sekr. SZDL. Analiziral je predvsem politično gibanje, zlasti pa poudaril narodnoosvobodilno gibanje v času okupacije, ki se je v Desterniku začelo takoj po zlomu stare Jugoslavije. Začetnik tega narodnoosvobodilnega gibanja v Desterniku so bili: dr. Jo-

že Potrč, Franc Osojnik in družina Reševih, ki so bili poleg Lacka idealni politični delavci — komunisti.

Predsednik pripravljalnega odbora tov. Ivan Kostanjevec je v političnem delu referata analiziral predvsem uspehe, ki smo jih dosegli v zadnjih desetih letih. Sledil je kulturni program, ki so ga izvedli pionirji osnovne šole.

Zvečer ob 8. uri se je predstavilo domače KPD z igro »Raztrganci«, ki jo je postavilo na oder v dobrih 10 dneh. Vloge posameznikov so dobro in čustveno podane, saj se je marsikomu orosilo oko. Igra je prikazala življenje našega kmeta in življenje naših krajev v času okupacije, način, kako so se

Nemci posluževali raznih zvijač, da so laže ugonabljali ljudi.

Sledilo je ljudsko rajanje, ki se je zavleklo pozno v noč, a je potekalo v prijetnem in mirnem razpoloženju.

Vse kaže, da so bile priprave dobre, zato tudi uspeh ni izostal. Iz programa je odpadel fizikalni nastop pionirjev osnovne šole, ki bi pa ob večji prizadrevnosti nekaterih učiteljev lahko bil izveden. Pri pripravah so se zlasti izkazali funkcionar-

ji SZDL, medtem ko je odbornikom Ob. LO bilo malo mar za ta praznik, ker jih ni bilo mogoče pritegniti k delu.

Upamo in želimo, da bo prihodnji praznik pripravljen še bolje, da bo prikazal celotno gospodarsko moč in dejavnost tega področja. Žal da se proslave niso udeležili v večji meri povabljeni predstavniki raznih forumov, da bi se lahko prepričali, da tudi v Desterniku politično delo ne zaostaja, kakor to nekateri ocenjujejo.

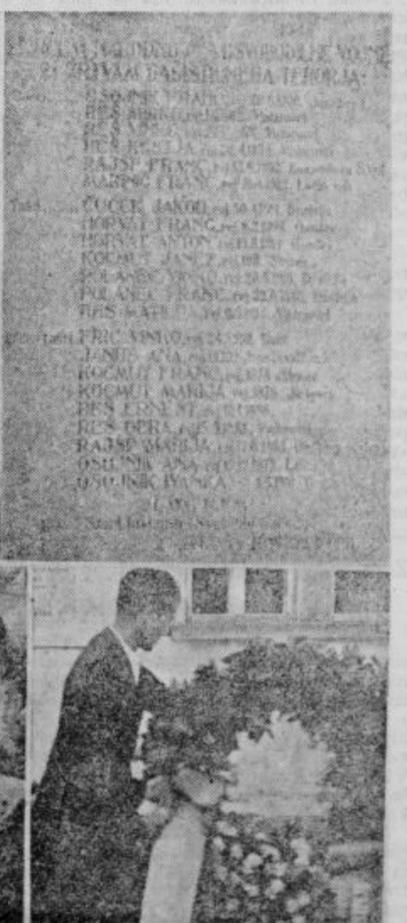
Desternik v narodnoosvobodilni borbi 1941—1945

Ko je okupator 8. aprila 1941 vkorakal v Ptuj in v nekaj dnevih prevzel oblast v ptujskem okraju, so bili tudi v Desterniku mnogi napredni Slovenci,

ki so že takrat mislili na oborožen odpor proti okupatorju. Trije bratje Rešl: Vinko, Mirko in Kostja so morali sicer na prihičniku mnogi napredni Slovenci. (Nadaljevanje na 3 strani)

Nekaj posnetkov z občinskega praznika v Desterniku

(Fotoam. Cabrian)

Ptujsko gasilstvo bo proslavilo

**v nedeljo 10. julija 1955
85-letnico ustanovitve**

V št. 25 »Ptujskega tednika« sem objubil javnosti nekaj glavnih podatkov o 85-letni razvojni dobi ptujskega gasilstva. polni uspehov po zaslugi požrtvovalnih in vztrajnih rodoljubov iz Ptuja, ki so doprinesli k častni deleži naši narodni in socialni osvoboditvi. Žal nisem mogel več zaslediti podatkov, ki jih je bila polna kronika ptujskega gasilskega društva in jo pogrešamo že par let, temveč mi je ostalo na razpolago le nekaj dokumentov in poročil starejših gasilcev, zato smatram da s tem nisem dal popolne slike o nastanku in razvoju PGD Ptuj.

GASILSTVO V PTUJU OD USTANOVITVE 1870 DO LETA 1940

Izmed mest republik Slovenije je Ptuj med prvimi ki je upošteval potrebo ljudstva po prostovoljno organizirani, vzajemni obrambi pred elementar-

Doigoletni član PGD Ptuj in Predsednik Okrajne gasilske zveze Ptuj

nimih neugodam, ki so vedno povzročale narodnemu gospodarstvu občutno škodo. Posebno požari so prizadejali večjim strjenim naselijem da konca 19. stoletja hude udarce, ki jih omenjajo v svojih zapiskih kronisti, zlasti pa so ob takih priložnostih veliko trpela mesta, ki so ponekod do tal pogorila. Takšna nesreča je zadela Ptuj 1884. leta, ko je velik požar upepelil skoraj vse mestne zgradbe razen obeh samostanov in pobral 36 človeških življev. Požarna nesreča je zadela Ptuj zopet 1705. leta ko so zgorela zopet vsa poslopja razen 4 hiš in dveh samostanov. Ob tem požaru je ogenj zajel tudi stolp, ki so ga radi požarnih poškodb morali znižati za eno nadstropje. Ob prvem požaru 1884 leta je bila v Ptuj tako vročina, da so se v stolpu stopil zvonovi. Tako vsaj zatrjujejo poročila o takratnem požaru. Da bi se zavarovali pred takimi nesrečami, so se Ptujčani po zgledu večjih mest sklenili zavarovati s prostovoljno gasilsko organizacijo in so na pobudo obrtniških slojev marca 1870 ustanovili v Ptuj prostovoljno gasilsko društvo. Takoj ob ustanovitvi je šlo društvo 28 članov, večina obrtnikov in njihovih pomočnikov. Poveljnik društva je bil medicar Wibmer. Prva leta po osvoboditvi je razpolagalo društvo s skromnim orodjem in zaščitnimi sredstvi. Imeli so le malo ročno prenosno brizgalno, ki je sedaj v ptujskem muzeju, nekaj veder in lestev. S tem se velikemu požaru ne bi mogli postaviti v bran, zato je bila prva četa s svojo opremo ljudstvu bolj v pogum in tolažbo kakor pa v pomoč. Prvo prevozno ročno brizgalno tvrdke Samasa si je društvo nabavilo leta 1890. Meščani so zbrali za njo prostovoljne prispevke. Več kot 40 let je ta brizgalna nemoteno delovala in je pomenila za tiste čase najmodernejšo gasilsko napravo. Leta 1901 je uspelo društvu okrepiti svoje obrambne moči s parno brizgalno, ki je bila mestu nad 30 let v ponos in je tudi služila svojemu namenu do leta 1933. Tehnični napredek je prodril tudi v gasilske vrste. Prvotne gasilske naprave so zastarele in prednost so dobile bencinske žrpalke in avtomobili. Prvo bencinsko žrpalno velikega tipa tvrdke Magyrus iz Ulma je društvo nabavilo leta 1931. V predvojni dobi si je društvo nabavilo še dve motorni brizgalni in gasilski avto. Za v letu 1930 se ptujsko gasilsko društvo ni več omejevalo samo na pomoč ob požarih, temveč je razširilo svojo pomoč bolnikom in je organiziralo Reševalno postajo za prevažanje bolnikov v ptujsko bolnišnico, kar so prej opravljali ljudje na kolesih in drugih kmetijskih vozilih. V to pomoč bolnikom so vključili tudi zdravnik in strokovno izučbeno osebo Kumilj so rešili avto znamke Steyer in usluge zaračunavali po primerni ta-

rifi. Tako so pomagali obvarovati pred smrtjo številne bolnike, ki so pravočasno dosegli zdravniško pomoč bili operirani itd.

GASILSTVO V PTUJU PO OSVOBODITVI

Do primerne tehnične opreme je prišlo društvo šele po osvoboditvi. S pomočjo PGD Maribor se je dokopalo PGD Ptuj do gasilskega avtomobila. Po zaslugi dobrih gasilcev iz predvojnega obdobja, obmejnih stražarjev ob osvoboditvi, je prišlo PGD Ptuj še do skoraj novega odprtega gasilskega avtomobila. Gasilski stolp je rad, svoje starosti in bližnjega bombardiranja postal neraben in je bilo treba zgraditi novega. S pomočjo republikanske zveze in PGD Ptuj je uspelo zgraditi nov gasilski stolp za opazovanje in sušenje gasilskih cevi. Vedno večjo požarno nevarnost v Ptuj radi starih hiš je lani upošteval zlasti LOMO Ptuj ki je materialno podprl PGD Ptuj, da je lahko sezidalo nove garaže in moderniziralo gasilski voz ter prevzelo v uporabo gasilski voz z rezervoarjem, ki je v veliko pomoč zlasti pri manjših požarih in pri gašenju pred položljivjo cevi. Tudi v času osvoboditve same so člani PGD Ptuj dobro izkazali. Okupator nam je zapustil žalostno zapuščeno. Gasilski dom je bil izrupan in močno poškodovan. S prostovoljnim delom je dobil gasilski dom zopet prijazno lice, zbrane je bilo zopet nekaj opreme in ptujsko gasilstvo je bilo zopet na mestu in vedno pripravljeno na pomoč v nesreči kar dokazuje nešteto primerov, kjer je PGD prihitelo na pomoč in preprečevalo nastanek večje požarne škode. Več odlikovan in pohvaljenih gasilcev je zgovoren dokaz velike požrtvovalnosti članstva PGD Ptuj.

KAKO PA JE BIL V GASILSKIM ČLANSTVOM

Kot že omenjeno je bilo v prvih gasilskih vrstah v Ptuj največ obrtnikov in trgovcev nemškega porekla in domačih ponemčencev, ki so se od ustanovitve društva 1870 do 1900 leta kar dobro medsebojno raz-

zumeli. Funkcionarji so bili iz njihovih vrst, članov slovenske narodnosti, zlasti pa iz vrst železniških delavcev, socialnih demokratov pa niso sprejemali.

Doigoletni član PGD Ptuj in Predsednik Okrajne gasilske zveze Ptuj

Svojo oholost so po zlomu Avstro-Ogerske nekoliko potuhnili. V gasilske vrste je prodiralo vedno več slovenskih zavednih ljudi in je bilo razumljivo, da so bili šteti dnevi upravnemu in nadzornemu odboru PGD Ptuj, v katerem je sedelo še nekaj potujčencev in našemu ljudstvu nenaklonjenih tujerodcev. V gasilskem domu, kamor policija ni imela dostopa, so se zbirali nacistično nastrojeni petkolonisti in njihova mladina in organizirali propagandne akcije. Njihova drznost je bila večja ob času raznih volitev in ob njihovih lastnih pridelitvah. Pod pritiskom nacionalno zavednih Ptujčanov tega politična oblast ni mogla več tolerirati, zato je konec leta 1932 razrešila funkcij taktarji odbor PGD Ptuj. Večina taktarjnega članstva je izstopila ob domišljiji, da je s tem v Ptuj konec gasilstva. V resnici pa je bilo drugače. Po zaslugi gasilcev — patriotov iz vrste članstva in obrtnikov, Jožeta Ilea in drugih je začela za ptujsko gasilstvo nova doba. V društvo je vstopilo 70 novih članov iz raznih obrtnih obratov, vodne uprave in komunalnih ustanov. Večina članstva je odslužila vo-

jaški rok, zato sta zavladala v društvenih vrstah disciplina in red. Tehnično službo so prevzeli člani mehaniki, soferji in ključavničarji, ogromne dolgovce je društvo poplačalo, orodje popravilo in uvedlo vsestranski red ter usposobilo društvo za pomoč. Večinoma s prostovoljnimi prispevki ptujskega prebivalstva obratov in podjetij je bila obnovljena tehnična oprema, nabavljene motorke in cevi. V času izbruha II svetovne vojne je bilo društvo v najlepšem poletu. Nasilni okupator je onemogočil delovanje PGD Ptuj za polna 4 leta. Izselili je številne agilne člane, med njimi tudi tov. Vidmarja Franca, prvega pov. Ajnika PGD Ptuj po letu 1932, ko so vodstvo v PGD Ptuj prevzeli Slovenci. Zgledni gasilec Mirko Bežjak, Stefan st. in ml. Močnik, Ognieslav Skaza in drugi so padli v borbi proti okupatorju kot borci in talci. Po koncu vojne je bilo treba začeti znova.

IN SEDANJE STANJE V PGD PTUJU?

Sedaj deluje PGD Ptuj pod čisto novimi okoliščinami. Je tehnično sposobno, saj ima dobro opremo in dobra prevozna sredstva, predan in marljiv vodilni kader, agilni upravni in nadzorni odbor organizirano preventivno službo za preprečevanje požarov. Članstvo tvori večina delavstvo in le nekaj je nameščencev. Številna priznanja in pohval, za izkazano pomoč, požrtvovalno službo in srebno ravnanje z materialom dokazujejo, da je PGD Ptuj dočakalo svojo 85-letnico obstoja sposobno za pomoč našemu ljudstvu in vedno pripravljeno usposobiti za požarnovarnostno službo v miru in vojni čimvečje število naših delovnih ljudi.

Daljšje poročilo bom podal ob proslavi v nedeljo 10. t. m. in upam, da se je bo udležilo tako številu ptujskega prebivalstva in gostov, da bo naša proslava 85-letnice PGD Ptuj res velika manifestacija svobodnega socialističnega gasilstva, ki je pripravljeno varovati vse naše delovno ljudstvo in vse njegovo premoženje pred vsemi nesrečami in neugodami ki jih lahko povzročijo vremenske in elementarne neugode zlasti pa vojne, zato je PGD Ptuj odločen pobornik miru ter se pridružuje velikim mednarodnim manifestacijam miru.

Bajgot Ivan

Ali bo naša obrt in industrija sprejela 330 novih vajencev?

Pred zaključkom letošnjega šolskega leta so poslale šole iz ptujskega okraja odseku za de. lo OLO Ptuj podatke o številu učencev, ki se želijo izučiti razne obrti in stroke po dovršitvi osnovnošolske obveznosti in nižje gimnazije. Tako je prevzel odsek za de. lo OLO Ptuj skrb za nad 330 otrok, ki se želijo izučiti raznih poklicev. To vsekakor ni mala skrb in odgovornost, ki zahteva proučitev vs. ki možnosti siceršnih učnih razmerij v socialističnih in zasebnih obratih ter razporeditve otrok po raznih strokovnih šolah v Ptuj in drugod po Sloveniji, zraven tega pa tudi upoštevajoče materialnih možnosti otrok ter družbenih sredstev, ki omogočajo šolanje in učenje obrti otrokom, neobhodno potrebnim družbene pomoči.

za izučitev za šivilje (90 prijav), med dečki pa za mizarje (21), mehanike (26), ključavničarje (18), krojače (16), frizerje (10), pisarje (6), trgovske pomočnike (20), zidarje (15), kovače (5), za številne ostale poklice pa po 3, 2 in 1 deček ali deklica. Pri vsem tem seveda nastane vprašanje, če je v Ptuj in ptujskem okraju na razpolago 330 učnih mest za vajence in če so otroci kot tudi njihovi starši pripravljeno omogočiti otrokom učenje v drugih okrajih, kjer ni interesov, so pa na razpolago učna mesta. To vprašanje se ne da administrativno rešiti, temveč življenjsko in je rešitev najbolj odvisna od dobre volje mojstrov in obratov, ki lahko sprejmejo vajence, še bolj pa od otrok, njihovih staršev in skrbnikov, da se bodo dovolj zavzeli za nadaljnje splošno in strokovno izobraževanje svoje mladine. P. V.

V torek 5. julija t. l. se je sestala iniciativni odbor za ustanovo komune Ptuj k svoji prvi seji. Odbor se je ob tej priložnosti konstituiral ter za predsednika izvolil tov. Janka Vogrinca.

blema v komunalni ptujškega mesta, še krive, da se še niso začela dela na mestnem področju. Vendar je pričakovati, da bodo načrti kmalu pripravljeni in da bo kmalu možno začeti z deli.

Na dnevnem redu prve seje je bila tudi razprava o statutu bodoče velike občine, kakor stevilo odbornikov. Predvidevalo, da bo imela nova velika občina Ptuj 45 odbornikov.

Tržne cene

v sredo 6. julija 1955
(za liter, kilogram ali kos)
Čebula 30—40, česen 50, fižol (luščeni) 50, fižol (stročni) 60, grah (luščeni) 40, grah (stročni) 25—30, krompir (stari) 20, koleraba 50, cvetača 50, kumare 50—60, peteršilj 40, pesa (rd.ča) 50, solata (endivija) 40, solata (v glavah) 30, špinača 80, zelje (v glavah) 30, korenček 40, koruza 40, pšenica 35, proso 40, moka (koruzna) 40, moka (bela) 110, moka (ajdova) 60, moka (enotna) 60, zdrob (koruzni) 60, surovo maslo 400, zaseta 200, mleko 25, smetana 120, sir 40—80, kokoši 400, piščanci 300—400, čunje 12—20, hruške 60, borovnice 40, gobe 120, liskarke 60, jajca 12, novi krompir 25, jagode (vrtno) 160, jagode (gozdne) 180.

Težave pri projektivnem bitroju v Ljubljani, ki pripravljajo načrte za ptujski vodovod in kanalizacijo, ki sta glavna pro-

Zaključek šolskega leta v Ivanjkovcih

V Ivanjkovcih smo imeli pred kratkim zaključek šolskega leta za šolj Runeč in Ivanjkovci. Učenci šole Runeč so izvedli ob tej priložnosti pestar program s petjem, deklamacijami in plesi v narodnih nošah. Najboljši učenci so bili nagradjeni. Najboljši med njimi je bil Mavrič Alojz iz Stanovna. Tudi učenci šole Ivanjkovci so izvedli lep program. Najboljša učenka te šole pa je bila Kavčič Alojzija iz Zerovine.

Ivanjkovski prispevek za ormoški rešilni avto

V nabiralni akciji za nabavo rešilnega avtomobila bodoče občine Ormož so se doslej najbolj izkazali Ivanjkovčani. Zbrali so 7215 jaje in 256 dinarjev v gotovini, torej skupno 72.406 din. Največ je prispeval tov. Simončič iz Cerovca. Nekaj skopuhov ni hotelo ničesar prispevati.

Razvoj KZ Muretinci

2. t. m. smo imeli v Muretincih revizijsko sejo kmetijske zadrage. Zbral se je upravni in nadzorni odbor ter predsedniki odsekov: gostinjskega, mizarškega, kovaškega, nakupnega

IZPRED SODISCA

Okrajno sodišče v Ptuj je pred nedavnim razpravljalo o nerednostih v bivšem podjetju »Rožnik« v Ptuj. Direktor tega podjetja Boris Gerlovič je namreč pri blagajni podjetja dvignil na račun dnevnice za službena potovanja 118.460 dinarjev, ki jih ni nikdar opravičil in obračunal. Sodišče se je zato postavilo na stališče, da je porabil ta denar za svoje potrebe ter ga obsodilo na pet mesecev zapora — pogojno ter vrnitev omenjenega zneska.

Zopet požari zaradi strele

V nedeljo 3. julija t. l. je upepelil po strelj povzročeni požar domačijo Matije Murko v Svetinich št. 39. Škoda znaša nad milijon dinarjev. Požar se je razplamnel tako hitro, da ni bilo mogoče rešiti niti pohištva. Zgorelo je tudi nekaj živine.

Istega dne je strela udarila v leseno shrambo Alojza Krambergerja v Ločkem vrhu — Blš 17. Stavba je zgorela do tal, škoda pa znaša 70.000 din.

Ormožanci, ali vas ni sram?

Pred nekaj dnevi sem se mudil za nekaj časa v Ormožu ter na starih različnih krajih slisal nemško govornico. Za trenutek se mi je zdelo, kakor da je še vedno okupacija. Ali se nekatere Ormožanci res sramujejo svojega matrinega jezika? Stvari sploh ne bi načelnjal, če bi bili tuji, ki sem jih slisal govoriti. Bil pa so sam domačini. V nekem lokalnem se slisal celo: »Auf wiedersehen!« Bodoče bom, če bom še kdaj nalezl na kaj podobnega, dotične im. neval v časopisu s polnimi imeni. -k

Iz Hajdine

Krompirjevec se je na področju občine Hajdina vnezidil že na vseh krompiriških Zatravnje škodljivca je bilo v tunjuj doka obsežno saj je bilo poškropljenih ali zaprašenih nad 85 ha nasadov. Za nadaljnjo borbo proti škodljivcu so potrebne nove količine škrovin, ki pa jih ni nikjer dobili. Trenutno razpolagajo edino z lindenom v prahu. Najstrebši faktor v borbi proti krompirjevcu na hajdinskem občinskem področju pa je zavzetost kmetičkega prebivalstva za uničevanje škodljivca.

O problemih Ptujške gore

Se enkrat

Naš nedavni članek o razmerah na Ptujski gori ni ostal, kakor nam poročajo s Ptujške gore, brez odziva. Dopsnik nam sporoča, da je dotične številke našega lista v tem kraju hitro zmanjkalo in da so prebivalci odobravali da je nekdo načel v javnosti obravnavo pomanjkljivosti in nedostatkov na Ptujski gori.

Praden bi obravnavali vse to, kar nam dopsnik dodatno sporoča naj ugotovimo, da so na Ptujski gori ljudje kakor nam kaže ta primer, ki se kljub trenutno nezavidnemu položaju v javnih zadevah zanimajo za te in da je torej vsestransko mrtvilo možno odpraviti. Seveda samo zanimanje ni dovolj, treba je tudi energije in vztrajnosti temeljitega dela in požrtvovalnosti, torej vsega, kar je tudi vedno v preteklosti gladilo pot k uspehom, da bi se s časom razmere popravile.

gori o teh zadevah že govorili, odborniki pa ničesar ukrenili, bi bilo umestno pogledati, ali takšni odborniki še uživajo zaupanje ljudstva.

Povrnimo se k dopsniku. Ta sporoča, da sta na Ptujski gori celo dve škarpi porušeni in da skozl to ruševino (pri hiši številka 5) pronica gnojnica vse do vodnjaka prav tako kakor na poti v Selce, da je bila ptujškogorska zdravstvena postaja svoječasno prvi zdravstveni dom na okrajnem področju, ustanovljen po zaslugi krajev-

nega zdravnikarja dr. Pečeta in s prostovoljno zbranimi sredstvi, pa pozneje (v l. 1951) prebivalstvu odvzeta in odpeljana v Zetale, da je bila likvidirana kmetijska zadruga, inventar (sadne škropilnice in drugo) pa razvlečen na vse strani in obravnava končno vprašanje gostišč. Trdi, da so sicer o vseh teh zadevah že razpravljali na zborih volivcev, da pa odborniki ljudskega odbora in organizacij vse premalo upoštevali želje in predloge prebivalstva za zboljšanje takega stanja.

Ce bi se ustavili tu, bi se najbrže na pravem mestu. V naši stvarnosti so namreč vse naloge, ki izvirajo iz nešteti pomanjkljivosti, stvar vsega prebivalstva. To pa jih rešuje po svojih predstavnikih, odbor. niki v oblasti in organizacijah. Če so torej volivci na Ptujski

izven okraja Ptuj, pa imajo na navedenem področju svoje zemljišče obveščamo, da bo davčni razpored za leto 1955 razgrnjen za javni vpogled v prostori pristojnega občinskega ljudskega odbora do 13. junija 1955 do vključno 26. julija 1955.

Članj zemljiške vaške skupnosti v Obrežu s svojim odborom niso zadovoljni. Ze sama izvolitev tega odbora je potekla v sumljivih okoliščinah in na hitro, da večji del članstva ni vedel, za kaj pravzaprav gre. Vendar bi člani ali preko tega, če bi delo odbora bilo takšno, kakršno bi moralo biti.

Odbor predvsem zanemara obrambo bregov dravske struge in druga dela, ki bi jih bilo potrebno izvesti da bi zemljišča tudi v bodoče dajala čim večjo korist ne pa samo za eno ali dve leti.

Deležniki vaške skupnosti v Obrežu postavljajo vprašanje, kako dolgo bo trajalo še takšno stanje glede tega splošno-ljudskega premoženja in kdo mu bo napravil konec

izven okraja Ptuj, pa imajo na navedenem področju svoje zemljišče obveščamo, da bo davčni razpored za leto 1955 razgrnjen za javni vpogled v prostori pristojnega občinskega ljudskega odbora do 13. junija 1955 do vključno 26. julija 1955.

Zemljiška vaška skupnost v Obrežu ni zadovoljna z delom svojega odbora

Obvestilo

Obvestilo

Vprašanje zase pa je tudi razdeljevanje drv. Člani smo dobili po meter drv nekateri pa so izkoristili neprijazno vreme, ter si misleli da tega ne bo nikdo opazil nasekali tudi par vozov lesa za kurjavo poleg tega da imajo obširne lastne, vendar zelo zanemarjene gozdove.

Deležniki vaške skupnosti v Obrežu postavljajo vprašanje, kako dolgo bo trajalo še takšno stanje glede tega splošno-ljudskega premoženja in kdo mu bo napravil konec

izven okraja Ptuj, pa imajo na navedenem področju svoje zemljišče obveščamo, da bo davčni razpored za leto 1955 razgrnjen za javni vpogled v prostori pristojnega občinskega ljudskega odbora do 13. junija 1955 do vključno 26. julija 1955.

DPD „Svoboda“ Ptuj in Kdrčvevo med brati Hrvoti

Kot zaključek dela DPD »Svoboda — Jože Lacko« iz Ptuja in Kidričevega v sezoni 1954/55, sta oba društvi priredili v nedeljo, 3. julija t. l. skupni izlet k bratom Hrvatoma. Odločili smo se, da obiščemo lepe zagorske kraje Stubičke Toplice, Zutinico in Krapinske Toplice. Prvi kraj naj bi bil izletniška točka, v ostalih dveh pa bi imeli koncertni nastop. To je bil načrt in pri njem je ostalo. Tov. Franjo Zorčič, tajnik ptujске »Svobode« je vse lepo organiziral, želeli smo si samo lepšega vremena.

V prekrasnem nedeljskem jutru smo odpotovali: Mešani in moški pevski zbor in godba na pihala »Svobode« Ptuj ter moški pevski zbor »Svobode« Kidričeve, kot manifestacija povezaniosti med Ptujem in Kidričevim, oz. dokaz koristnega sodelovanja pevskih zborov in drugih sekcij bodoče ptujске komunne. Ko se bomo še točneje povežali s Hajdinci, upamo na najboljšje.

Veselo razpoloženje v iskrenem tovarištvu nas je privedlo v Stubičke Toplice, kjer smo ostali vs dopoldan. Prijetni bazeni, številni kopalci, prekrasna pokrajina, vse nas je kar vlekel v mokri element. Ker je trg, podjetje »Panonija« istočasno priredilo z drugimi izlet v Stubičke Toplice, nas je bilo Ptujčanov kar lepo število. Ugodja, veselih prizorov in vseplošnega zadovoljstva vseh ni treba opisovati.

Prehitro je minil čas, določeno za razvedrilo. Pred namj sta bi-

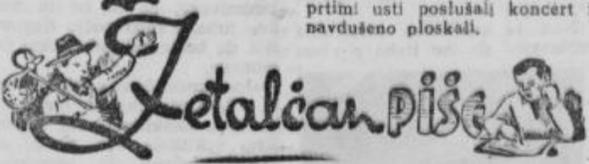
la dva koncerta. Po krajši vaji smo se odpeljali v Zutinico pri Krapini, kraj z veliko tekstilno tovarno, kjer smo popoldne ob 16. uri imeli prvi koncert. Zbralo se je mnogo ljudi, največ delavcev in uslužbencev tovarne, da čujejo »drage Slovence«, kakor so rekli.

Skupen moški pevski zbor »Svobode« Ptuj in Kidričeve je pod vodstvom dirigenta tovariša Franja Luževiča odpel: Oskar Dev: »Soča«, Venturini-jevo: »Bazovica«, Fr Luževič: »Lacko nas poziva« in Simonitijevo, znano in priljubljeno: »Plovi, plovi...« Sledil je nastop mešanega pevskega zbora »Svobode« Ptuj, pod vodstvom prof. Luževiča. Zbor je odpel: Emil Adamič: »Naša pesem«, Ivan Ocvirk: »Moja pomlad«, Peter Jereb: »Kam si šla«, pet koroskih narodnih v priredbi Luke Kramolca: »Mrzel veter tebe žene«, »M'je pa krajčič poslava«, »Pojedim v Rute«, »Oj ta mlinar« in »V Pliberci, v jormaci«. Za zaključek pa delavsko himno, Radovana Gobca: »S proporem na delo«.

V tretjem delu koncerta je nastopila godba na pihala »Svobode« Ptuj, dirigent tov. Jakob Stuel. Odigrala je koračnico »Spomin na Knina«, koncertno polko »Dva dobra prijatelja«, Sedlačkov venček srbskih narodnih »Beograd in noči« venček dalmatinskih narodnih skladateljev Kulešina »Veseli mornari«, Učakarjev venček slovenskih narodnih »Fantje na vasi« in Fučikovo »Florentinsko koračnico«.

Občinstvo je eno in pol urni koncert z navdušenjem sprejelo. Vsi smo bili zadovoljni in srečni, kljub hudi vročini, ki nas je mučila pri izvajanju. Po krajši zakuski smo se odpeljali v Krapinske Toplice. Ta koncert smo v prvi vrsti namenili gostom in pacientom zdravilišča ter ostalim. Zbralo se jih je veliko število v lepi in sijajno akustični dvorani. Koncert smo izvedli z manjšimi spremembami, kakor je navedeno zgoraj. Odobravanje in ploskanje je bilo tolikšno, da smo morali ponavljati. Na koncu se je za uspešno izvajanje zahvalil v imenu zdravilišča in vs. h prisotnih zdravnik dr. Djulka Herenčević, ki je bil navdušen nad prelepo slovensko narodno pesmijo, katero tudi Hrvati, posebej še Zagorci tako radi poslušajo in tu, di sami pojo. Povabil je zbor in godbo, naj pridejo gotovo zopet gostovat. Poslušalci pa so se nam ginjeni zahvaljevali nad vse srečni in veseli, da so lahko zapet poslušali »drage susjedne Krajince«. Prti moramo še in še... Vsem nam je bila to največja nagrada in užitek, da smo naš kromni način zadovoljili brate Hrvate.

Trije kamionj in en avtobus so nas takoj po koncertu odpeljali po prelepi zagorski dolini proti domu. Pesem je še zmiraj donela med nami, saj smo na ta način veseli preživeli let dan med delovnim ljudstvom drage nam Hrvatske, kamor bomo ob vsaki priložnosti zopet in zopet radi ponesli našo slovensko pesem in našo muziko. Naš namen je, biti glasnik kulture delovnega človeka delovnemu človeku če pa pride pri tem še do zbljevanja med ljudmi dveh narodov, potem mislimo, da je naše poslanstvo še veliko bolj pomembno. »Svoboda« Ptuj in Kidričeve se tega v polni meri zavedata, zato bosta v bodoče stalno hoditi po tej poti. Priprčanj smo, da uspehi in sadovi takšnega dela ne bodo izostali.

Pred kratkim sem bil zopet v Ptuj. Tokrat na srečo nisem imel opravka na sodišču, kakor običajno, temveč sem šel po svojih privatnih poslih. Vinograd bi moral zopet poskopiti, pa je zmanjkalo modre galice. Zvedel sem, da je še imajo v Ptuj dovolj. Peljal sam se z avtobusom, ker je pešačenje v sedanji vročini preveč mučno pa tudi pri žepu nisem bil popolnoma suh. Mislim sem da mi kot starejšemu človeku na Bregu ne bo treba stopiti iz avtobusa. Na mlo prošnja sofarja pa sem je izstopil, ker v avtobusu ne smejo namreč voziti ljudi preko ptujskega mostu. Sofer mi je potožil, da je že bil občutno kaznovan, ker je enkrat peljal čez most par mandeljcev ki niso hoteli izstopiti.

Pri »Zadržaniku« sem res dobil 2 kg modre galice in sem jo vesel da nisem hodil zastoj, mahnil po svoji stari navadi v gostilno in naročil četrt belega. Dobil sem ga 3 deci, ker »firkelece« verjetno več nimajo. Počasi sem ga srkal. Presenetil me je pri tem »fine« gospod, ki se je vsedel na drugem koncu mize in naročil »Musolinišpricer«. Zakaj se tista rdečkasta pišča imenuje s tako zapernim imenom res ne vem? Nekaj časa sem se sedel v gostilni in napačno ušesa, kako ljudje naročajo jestivine in pišče, kar bal sem se da bo gost pri moji mizi naročil še kak »Hitlerspritzer«, k sreči tega nisem slišal, ker take pišče pri nas več ne obstajajo. Mislim, da bi tudi za »Musolinišpricer« lahko našli tako domačo lepše zveneče ime.

K najini mizi je priselja še stariša gospa, ki je imela v torbi več inozemskih časopisov. Z mojim sosedom pri mizi sta se gotovo poznala, ker sta kmalu začela prisrčen razgovor. V hrvaščini je gospa s primerno primesejo nemščine govorila gospodu o neki kitajski gobi na čaju, ki izredno blagodejno vpliva na živce in prebavo in da se je treba držati po nekem uvoženem receptu. Gospa je gobo priporočala raznim ptujskim finim gospod, ki so jo že naročile iz inozemstva preko Zagreba. Kako uvoženo čudo

Ormoški gimnazijski pevski zbor je zelo agilen

Dijaki nižje gimnazije v Ormožu so sklenili slavnostno proslaviti 10-letnico osvoboditve. V ta namen so s pomočjo poživovalnega prof. Burga ki je živovnel mnogo prostega časa za učenje mladih pevcev, nastudirali 26 narodnih, umetnih in partizanskih pesmi.

Prvič so nastopili v Ormožu Pesmi so izvajali doživeto glasovno ubrano in »kaidno ter so želi oblo priznanja V želji, da bi spoznal Halezje in zapeli svojim tovarišem, so se odpravili v Cirkulane in Podlehnik Spotoma so obkrali Bori, kjer so se spominjali težkih dni okupacije, ki jih je posebno živo opisala ena dijakinja, katere očeta so Nemci mučili na borilnem gradu, pozneje pa z verisliko ubili.

V Cirkulanah so pionirji z odprtimi usti poslušali koncert in navdušeno ploskali.

V Podlehniku so prredili koncert v lepo urejenem združnem domu Dvorano so napolnili pionirji, prišlo pa je tudi nekaj odraslih Pesem je v akustični dvorani zelo lepo zvenela. Po koncertu je povabil pionirje predednik Franček Kozel na malinovec ter jim pripovedoval o delu in življenju v Halozah.

Proti večeru so se pevci poslovili od prijetnih ljudi v Halozah Nikdar ne bodo pozabili lepega izleta.

Pevski zbor je pozneje gostoval še v Središču in Rogoški Slatini. PK

Končno je zaživel šolski odbor tudi v Središču

Središče zaostaja za drugimi večjimi kraji v Sloveniji le v izjemnih primerih Eden takšen je bil nedvomno uvredba samoupravljanja v šolstvu Medtem ko so v mnogih krajih šolski odbori že zdavnaj začeli z delom ter zabeležili že tudi prve uspehe, v Središču ta zadeva ni mogla z mrtve točke.

Preteklo nedeljo pa je tudi središki šolski odbor postal dejavno telo Na svoji prvi seji je poslušal poročilo upravitelja tov. Vitorija o zaključku šolskega leta na središki osnovni šoli in nižji gimnaziji ter z zadovoljstvom vse na znanje da je bil na obeh šolah dosežen lep uspeh Razpravljali je tudi o predložitvi proračuna za prihodnje leto, k bo moral biti precej obsežen ker so potrebna na šolski gradbištevila in obsežna popravila Za izvedbo letih bi vsekakor ustrežale potrebne čes počitnice da bi ne bilo moteno redno šolsko delo po pričetku novega šolskega leta.

Za predsednika prvega šolskega odbora v Središču je bil soglasno izvoljen tov. Jož. Golob iz Središča.

Odbor za pripravo in izvedbo občinskega praznika v Središču je v nedeljo 3. t. m. zaključil svoje poslovanje Cisti prebitek v znesku 21.000 din je bil priključen fondu za ureditev prostora okrog spomenika padlim borcem narodnoosvobodilne vojne ter talcem in žrtvam taborišč kakor tudi celotnemu trgu pred občinskim poslopijem.

Središke organizacije urejajo skupen sekretariat, ki bo posloval v občinski zgradbi Tehnični sekretar bo tov. Ciril Horvat, ki bo v določenem času ustrejel poleg funkcionarjev odborov tudi vsem ostalim.

Se bo dalo iz prosvetne dvorane napraviti moderen živinski hlev in o drugih načrtih, ki jih baje ima gospod župnik Nekaj sem mu ugovarjal, on pa je trdil svoje. V tem je prišel avtobus in sva vstopila, vendar nisva mogla pogovora nadaljevati, kar je v bližini sedela oseba, ki rada vleče na ušesa in potem to izčenča na mestu, kjer je to najbolj nezaželeno. Priznati moram, da sem si mislil, kako bi mogel biti živinski hlev v prosvetni dvorani, ko je tako potrebna naš kulturni dejavnosti.

DESTERNIK v narodnoosvobodilni borbi 1941—1945

(Nadaljevanje s 1 strani)

silno delo v Kämpfenberg v Avstriji, a so se že decembra 1941 vrnili domov, da bi se pridružili borcem za svobodo.

Vinko Reš, pekovski pomočnik, je bil leta 1941 sekretar Okrožnega odbora SKOJ za ptujski okraj Da je bil vreden te odgovorne funkcije, je kmalu dokazal, ko je z Zvonkom Sagadinom organiziral prvo oboroženo skupino za borbo proti podivjanemu fašističnemu okupatorju ki je hotel iztreti slovenski rod na slovenski zemlji Vinko je postal komandir čete, Zvonko pa politkomisar. Takoj so se četi priključili še Mirko, Kostja za njima pa Franc Rajšp, pozneje pa Franc Osojnik, znan borec za pravice delovnega človeka.

Tudi drevničar Ivan Čeh iz Desternika je bil naprednega mišljenja že v stari Jugoslaviji. Že takrat je spoznal kapitalistično izkoriščanje delavskega razreda, in se je odločil, da bo delal kakor bratje Reši za socializem. Ko so borci I slovenjgoriške ali Lackove čete potrebovali pomoč jim je nudil Ivan Čeh, ki je stanoval takrat v Ptujju na Ljutomerski cesti.

Spomladi leta 1942 je napadla Lackova četa orožniško postajo v Desterniku, da bi osvobodila Franca Rajšpa, ki so ga Nemci zaprli V borbi sta bila ubita dva nemška orožnika Zaradi pomoči gestapovcev iz Ptuja, ta akcija ni uspela.

Avgusta leta 1942 so zaprili tudi Grabarja iz Desternika, ker je pomagal prvoborcem Zaprli so ga v ječo z narodnim herojem Jožetom Lackom, ki je v ječi podpel strahotnim mukam, ki mu jih je prizadejal okupator zato, ker se je boril za svobodo svojega naroda.

Mirko Reš je po bitki pri Mostju ranjen prišel domov, kjer je zvedel žalostno vest, da so Nemci ustrelili očeta in ženo, mater pa odpeljali v taborišče Ob misli na smrt dragih soborcev, ki so padli zaradi izdajalca Kneza 8. avgusta 1942 v bitki pri Mostju in zaradi strahne izgube dragega očeta in žene si je Mirko sam vzel življenje.

V kroniki Desternika bo ostalo največkratneje poglavje obdobje okupacije, ko so se poleg bratov Rešev, Franca Rajšpa, ki so bili prvoborci, še mnogi drugi odločili sodelovati v narodnoosvobodilnem gibanju, čeprav za ceno svojega življenja.

Šest borcev, sedem talcev in devet internancev iz Desternika je vpisanih v knjigo žrtev slovenskega naroda za svobodo! Slava jim! R. V.

OKRAJNO GLEDALIŠČE PTUJ

V času gledaliških počitnic (od 1. julija do 15. avgusta t. l.) bo v Okrajnem gledališču Ptuj dneвно dežurna služba od 9. do 11. ure razen ob nedeljah. — Telefonska številka Okrajnega gledališča je 71. Uprava

TESTAMENT

...potem naj se v moj testament še vpiše, da je treba ob pogrebu zapeti mojo najljubšo pesem!

»Da, dragi stric katero pa bi rad slišal?«

SODOBNI ROMAN NA KMIETIH

IVAN POTRC (27)

Znova sta se zahihitali; njuna sreča da sta bili mimo. Ne vem, kaj me je zadržalo, da nisem planil Siloma sem se krotitil in zatem ujel, kaj je Olga zdaj z jezo povedala: »Prečista baba, si jo videla, kako se je našimale! Vsaj toliko naj bi počakala, da bi se ji ded do kraja ohladil. Stegovava je vrat, ko da bi ga samo ona imela.«

V cerkvi sta jo videli — kar zraslo mi je pred očmi: cerkev, jutranja maša Toplečka in obe moji sestri, kako stegujeta vratove, in vrag vedi, zakaj sovražita Toplečko. Le zakaj je ne trpita?

Prignal sem živino domov in že med zapreganjem začutil da je po hiši napeto. Zenske so se držale, Toplečka ni domala nobene zinita, Hana pa, ki je prišla šele po pozni maši — bilo je že proti poldnevju — se je zadirala, kolikor se je pač lahko, ker je bil mrlič v hiši.

Ljudje, ki so šli od maši in jim ni bilo preveč s poti, so prihajali kropiti, čez počodan pa so ostale pri hiši Cafovka in nekaj tistih neogibnih vešč, ki so nenehoma nekaj sikažice žebrale, da je bilo, kadar si šel mimo na stečaj odprte izbe s pokojnim, ko da bi šel mimo

kapele. Ne samo vrata, tudi sprednja okna so bila na stečaj odprta, da je vlekel in da je bil po vsej hiši duh po vosku, po smrečju, po jesenskih rožah in po pušpanu; tiste vešče so se tiščale peti — to tudi zaradi prepaha — gledale nekam prazno predse ko da bi jim ne bilo za nič na svetu več, in so ves čas sikale in obračale moške.

»Južek obedovatj pridil« je poklicala Tunika

Odšel sem za njo iz hleva in našel vse tri, kako so v kuhinji jedle, vsaka zase, in molčale.

Prinesel sem si stol iz prikletja in obstal pred kuhinje Miza, pravzaprav polica za pomivanje je bila ob steni, a one tri so se sedele vsaka na svoji strani, da nisem vedel kam in med kateri dve se naj zarinem. Stopil sem zadaj, za Hano in za Toplečko, in obstal.

»Hana!« je zaklicala Tunika.

»Kaj?« jo je ta trdo vprašala in pisano pogledala.

»Ogni se no malo. Ali je vsa miza tvoja?«

Zdaj se je sestra ozrla in z zadnjico, ne da bi vstala zrinila stol proti Tuniki, da sem lahko sedel med Toplečko in Hano.

»Jezus, kakšni stela je zastokala Toplečka, dvignila predpasnik in se obrisala, da sem lahko za sveto mislil, da se joče; nisem si je upal pogledati.

Nato smo molčali in si rosili juho. Zatem se je Toplečka dvignila — ona je kuhala — in postavila na mizo nesednjji dve skledji: krompir z narezano kuhano govedino in z endivijo. Nato je Hana vprašala, na glas in skoraj malo preveč nestrpno: »Strica Rudla še ni?«

Lahko je vedela da ga še ni, vendar je vprašala Spreletela je s pogledom po nas treh okoli mize, obstala na Toplečki, ko da bi ona bila dolžna odgovoriti in še enkrat, enako nestrpno ko prej, zinita:

»Meni so rekli da bo do še pred poldnevom tu; kar od maše pridejo.«

Nobeden ni nič rekel in Toplečka se je morala ozreti po hčeri.

»Kaj me toliko zijaš?« je zastokala zatem pa rekla: »Vsaj danes me pustite vsaj danes, ko njega pokopavam.«

Znova je dvignila predpasnik a preden ga je prinesla de oči, je vstala in odšla iz kuhinje — strašno in duščeče je zahlipala »Pustila bi mater!« je rekla Tunika.

»Pustila — Kaj veš ti?« je zavrnila Hana.

ne, in začutil sem strahoten odpor do vsega, kar je pri mizi delala; kako je zajemala, kako je nosila, ko kakšna snaha, ki se ne zmeni za nič okoli sebe, in kako žveč govedino, kako si pomaga pri tem opravilu s prsti. Hvala bogu, sem si mislil, prav lahko da zadnjič obudujem z vami, da vas zadnjič prenašam. Kar oddahnil sem si, ko sem pomislil da lahko odidem — in da bom tudj odšel.

Vseeno pa sem si lahko mislil, da je bilo nekaj med njimi, preden sem prišel k obedu; med njimi, se pravi, bolj med Toplečko in Hano in med stricem Rudim. Še malo mi ni padlo na pamet da bo še tisti dan usekalo in zagrmelo — na samega pogreba dan, komaj bomo pokojnega pokopali.

Pokopavanje je bilo domenjeno za ob štirih, a ker je bilo do Rogoznice kakšno poldruge ure, poti pa so bile slabe, smo morali pokojnega ob dveh dvigniti — kar se pravi da se je vse tisto s pogrebom začelo ko po tem napetem obedu in da so, komaj sem pospravil kosilo, pogrebci, sosedji in žlahta že začeli prihajati in se zadnjič s pokrižavanjem in s škropitvijo, poslavljati od gospodarja na Toplekovem, od zadnjega Topleka.

Moram povedati: imel sem srečo, da je prišel h pogrebu tudi Šerugov tesar, in da je on zabil krsto, tako je meni ni bilo treba — ni mi pa ušla nošnja. Nosili so po štirje in se menjavali, pri meniški hosti pa je Rudj pogleda, nazaj, me na-

šel z očmi in mi pokazal proti krsti — nič ni pomagalo, moral sem tudi jaz pod nosila. V levi sem držal; kljub daleč proč od sebe, s prav, pa sem držal nosila, ki so se pozibavala na ramenih da sem jih čutil do kosti, kakor je pač bila steza kotanjasta in kakor so ostali trije nosačji hodili in nosili.

Se dandanašnji dve tri leta bo od tega, čutim ta nosila, ribanje nosil po kosteh, silnim molitve pred krsto in žensko požebrevanje za njo; v spominu mi je ostala dolga vrsta pogrebcev, čeprav sem se ba; ozirali se nazaj, v spominu mi je ostala Toplečka, obe njeni hčeri, Hana in Tunika, ki sta hodili koj za krsto, in njun jok; zatem dolga Rudjeva postava, ki je hodila poleg Toplečke in ki je ves čas nosila glavo nekam togo in pokonci; zatem njegov bel in hladen pogled ko da bi prišel k pogrebu sodnik pred katerim ni milosti; in zatem mati nekje zadaj in sosedje. Skratka dolga vrsta pogrebcev. Vse to mi je ostalo še dandanašnji v spominu bolj živo ko bi si lahko mislil, čeprav — čeprav — sem pomagal nositi do pokopališče tri- ali štirikrat in vedno se mi je dozdevalo da nosim celo večnost in da prenašam strahotno težo, a pred dvema dnevnoma ponočji, sva ga s tako lahkoto spravila v posteljo — in čeprav... čeprav ne bi mogel več povedati, kako smo prišli na pokopališče Koma sem se dobro odlošnil že sem zasiah lokanje; najprvo otroško jokanje, bilo je

Tunikino, zatem pohlipavanje, bijl sta Toplečka in Hana. Imeli sta skoraj enak glas kakor dve sestri ko dve stari teti, ki sta zahlipali, ker morata jokati vsaj za Toplečko se mi je zdelo tako. Rudj si je potegnul po očeh z robcem potem je robec spravil. Po glavi se mi je motalo to kar sem videl sinoči, ko sem staj med sedminarji; grozna misel me je spreletavala: kako drugače se živi in kako drugačni se kažejo ljudje svetu. Sredi tistega zmešanega duha po izkopani ilovki in po siskobnih cipresah sem začutil iznehađa strašno topost v glavi in po vsem telesu, ali je bilo to od jabolčnika, ki sem ga spil doma pred pogrebom, ali je bilo to od nošnje, od utrujenosti, tega ne bi mogel povedati.

»Kaj je je,« je rekel Rudj iznenada Toplečki, »sprestal je svoje. Vsaj pridemo na vrsto.«

To ji je povedal ko v tolažbo, kakor o nečem kar pač pride in česar se ne moremo ogniti. Toplečka je samo huje zahlipala.

Skrbno sem se ogibal, da se ne bi srečal z njenim pogledom ali s pogledom katere od njenih hčera, enako ne z Rudlovim ali z mašnikovim — z mladim, obritim kaplanom, ki je prišel od nekod na pokopališče, zmolil svoje in vseppek poškopil, znova molil, zatem pa enako naglo kakor se je od nekod vzel nekam izginiti, ko da bi se mu ves čas mudilo.

(Dalje prihodnjije)

„Ptujška tiskarna“

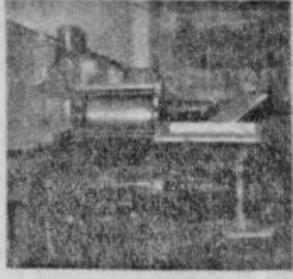
bo začela avgusta s poskusnim obratovanjem

Doslej že 14 milijonov investicij — Potrebujemo se stavni stroj Linotyp in večji tiskarski stroj

Z avgustom t.l. bo začelo poskusno obratovati novostanovljeno ptujsko podjetje »Ptujška tiskarna« na Slovenskem trgu, ki bo zaenkrat delno zadovoljevala vse tiskarske in knjigovezniške potrebe ptujkega okraja in ki bo lahko občutno pomagala tiskarnam v Sloveniji s kvalitetnimi tiskarskimi in knjigovezniškimi uslugami. S tem novim podjetjem bo ugodeno želji podjetij in množičnih organizacij, ki so po osvoboditvi že

ustanovitv: »Ptujške tiskarne« sedežem v Ptujju na Slovenskem trgu s primernimi denarnimi sredstvi ter začasnimi direktorjem tov. Martinom Klemenčičem. Začelo se je iskanje strojev po cel. državi. Prihajale so pismene telefonске in telegrafične ponudbe, od katerih je bilo nekaj sprejetih, nekaj pa zavrnjenih. Po porabi 4 milijonov za nabavo prvih strojev, je bilo treba najeti še 6-milijonski kredit za nabavo nadaljnjih strojev ter končno še zopet 4 milijone za stroje in razni neobhodno potrebni material OLO in LOMO. Ptuj sta storila vse, kar je bilo v njuni moči, da bi »Ptujška tiskarna« res začela in tudi čimprej služila svojemu namenu.

V lepo urejenih tiskarskih prostorih s sodobno razsvetljavo, po predpisih prepleškanim stenami so razvrščeni razni stroji: od male »Planete« do obrezovalnih škarij za papir in lepoko, obenem pa je tudi pripravljen prostor za še večji tiskarski stroj in stavni stroj Linotyp. Ob stenah na severni strani so postavljene mizice za črke, ki še niso vse razložene vanje. Skratka vse samo čaka še na pošiljke medenastih ploščic, brez katerih ni mogoče začeti z delom. Te pričakujejo te dni in lahko začnemo. Seveda bo potrebno še marsikaj, ampak glavno je tu

Stroji čakajo na delo

joče stanovanje, na mesta katerih bodo potem lahko prišli uslužbenci tiskarne.

Nad 14 milijonske investicije zahtevajo, da bo treba z vsem

Knjigoveznica je pripravljena

tem čimbolj pohiteti, da bo lahko tiskarna začela z delom in z vračanjem posojenih sredstev, ki že čakajo zopet za številne ostale potrebe. K. V.

Crkvnjakji se polnijo

lo pogrešala tiskarno in knjigoveznico, brez katerih ni mogoče biti Ptuj nit, v predprilski Jugoslaviji, ko sta bili v njem celo dve tiskarni (Suler in Blanke).

V zgradbi na Slovenskem trgu, kjer je bila svojčas tiskarna in papirnica (Blanke Viljem), po osvoboditvi ni več kazalo, da bo še kdaj tiskarna knjigoveznice in papirnice, zlasti ko je tiskarske prostore zasedla Čevljarska zadruga, enako spodnje prostore (skladšča) delavnica Okrajnega gledališča pa prostore prejšnje papirnice. Vsa let, po osvoboditvi se je vedno znova načinjalo z debato, zakaj ne bi imeli v Ptujju tudi, sedaj svoje tiskarne in knjigoveznice?

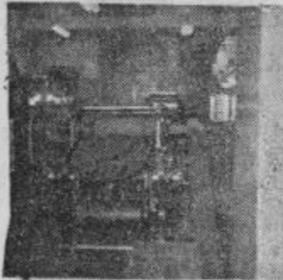
Lani je bila na eni izmed sej Okrajnega sveta za gospodarstvo prav živahna razprava o predlogu pobornikov ponovne ptujške tiskarne tov. Martina Klemenčiča in tov. Jožeta Tramska. Predlog je navdušil tudi ostale člane gospodarskega sveta in nekaj časa pozneje tudi oba zbori OLO ki sta sprejela sklep

Moderna Planeta

Ob poskusnem obratovanju se bo pokazalo, kaj vse še primanjkuje in kaj vse bo še treba postopoma nabaviti. Dva strokovna delavca sta že vsakodnevno popoldne v tiskarni in pripravljata vse za začetek obratovanja.

Svojevrstni problem še vedno predstavljajo ostali tiskarski prostori v prtiličji zgradbi, iz katerih bo morala čimprej Čevljarska obrtna delavnica ter delavnica Okrajnega gledališča. Te prostore bo potrebno pred uporabo primerno urediti in obnoviti. Brez težav ob pomnjanju lokalov v Ptujju tudi to ne bo šlo vendar bo potrebno pokazati obojestransko dobro voljo pa bo mogoče rešiti tudi ta problem. Ko bo v Ptujju več stanovanj, jih bo nekaj treba tudi za sedaj v zgradbi tiskarne stanu-

V strojnici

Pismo P. Olge iz počitniške kolonije v Sekiri na Koroškem

Dragi domači!

V koloniji nas je 265. Prebivamo v treh stavbah. V prvi stavbi v drugem nadstropju, v drugi sobi stanuje 8 Ptujčan. V sobi je 8 postelj, omara z obojalniki, posteljna omara in omarica z ogledalom v katero so predali za perilo. Čevlje imamo pred sobo na polici. Postelje so dvonadstropne! Na gornjih posteljah spijo: Hilda Brus, Jerca Kostanjevec, Marija Pečnik in jaz, na spodnjih pa Rosita Mesarič, Nada Knez, Anica Fece in Sonja Sotlar — same Ptujčanke. Dnevni red je tak: Zjutraj vstanemo, se umijemo, počestimo in spravimo sobo ter gremo k zajtrku, ki je v spodnji stavbi. Tam je obednica. Po zajtrku igramo nekatere pingpong ali pa gredo veslat. Dečki se krotkočasio z nogometom in odbojko. Tudi de-

klice imamo več žog. Če je lepo vreme kot navadno, se kopamo. Takoj naslednji dan, ko smo prišli sem, smo se kopali. Ob pol desetih imamo malico. Večših gremo po zajtrku na sprehod. Po malici se zabavamo po vooje. Na razpolago so nam razne igre. Ob 12. uri obedujemo. Obednica je premajhna, da bi vsi jedli naenkrat. Tako je tudi pri zajtrku in večerji. Malico imamo zunaj. Po kosilu počivamo do treh, naker se gremo kopat ali pa na sprehod, po jagode in borovnice. Večših gremo tudi na nogometno igrišče. Ob štirih je zopet malica, po tej pa zopet veslanje za določene skupine. Tudi kopamo se po malici. Pred večerjo se preoblečemo, po tej po se umijemo in očistimo čevlje. Imamo tudi zvočni in plešeno kolo. Ob 9. uri moramo že vsi spati. Postelje so mehke in dobro spimo. Zjutraj nas zbudi zvočni k. Zajtrkujemo z dobrih k. kakaom ali pa žemljice, preste ali rženi kruh in kovo. Za malico imamo kruh s sirom, z marmelado ali z maslo ali pa beli kruh v raznih oblikah. Zraven pijemo kisto mleko, surovo mleko ali malinovec. V nedeljo dobimo za malico torto. Popoldanska malica je prav tako. Za kosilo in večerjo nam bom pisala, ker je vsakokrat kaj drugega. Po kosilu je še vedno kak priboljšek.

Za vodiča nam je študentka prirodopisa, ki je zelo dobra. Ne skrbite, ker nam je res lepo in je vse v redu. V glavnem vse veste. Podrobnosti vam še lahko opišemo, ko se vrnem. Pozdravljamo vse domače in naj ne bodo jezni da jim ne pišemo vsakemu posebej.

Prihodni leden bomo potovali po celi Koroški.

Pozdravljeni — Olga

Opomba uredništva. Mlada dopisnica, ki je na počitnicah na Koroškem se nas je vseh spomnila, ki smo ostali doma in nam poslala v imenu vseh otrok, ki so z njo, pozdrave, obenem pa nas je seznanila z izljudenjem v letovisču Upamo, da se nam bodo tako oglašili naši najmlajši dopisniki, iz drugih letovišč.

Vsem pošljemo priske priske zdrave.

Brzopotezni turnir ŠD Ptuj za mesec julij bo v torek, 12. t. meseca v prostorih Sindikalnega doma železničarjev s pričetkom ob 19.30. Vsi prijatelji šaha vljudno vabljeni.

ENOSOBNO STANOVANJE v Ptujju zamenjam za enako v mestu ali v bližnji okolici — Naslov v upravi lista

Pošten odgovor. Filmska igralka je zaprosila za potni list. — Samške? — Da, slučajno

DENARJA, ki ga takoj ne porabimo, ni treba imeti doma in ga izpostavlja nevarnosti, da zgori, propade ali izgine, temveč ga je treba vlagati na hranilnico. To ni le pravilen in kulturn način spraviljanja denarja, temveč tudi velika korist za vsakega delovnega človeka.

Vloge so varne, nedotakljive in tajne!
Zadržna hranilnica in posojilnica Ptuj
brestuje hranilne v loge od 5 do 6 %.

NAJOSTANE MED NAMI EN DAN NEMCA

Doživetje v Trakoščanu

V nedeljo sta se dva Ptujčana, oziroma Ptujčan in Ptujčanka odpravila na izlet. Vreme je bilo bajno in lepo točko sta si izbrala: odpeljala sta se v Trakoščan. Ker to dela mnogo Ptujčanov, ne bi bil ta izlet nič zanimivega, če se ne bi naša dva junaka med potjo dogovorila, da bosta zaigrala nekaj posebnega.

»Inozemca bova,« sta sklenila. »To bodo skakali natakariji, to bova zanimiva!« sta navdušeno vzklivala. No, potlej sta morala izbrati še narodnost. »Nemca bova,« sta soglasno sklenila, ker sta oba znala nemški in so obenem časi pod nemško zasedbo nekako prirasli k srcu in jih še zdaj ne moreta pozabiti. Kakor takrat sta začela žubodrti nemščino...

V Trakoščan sta prispela nadvse slovesno. Z jezikom sta pridobila tudi nekatere ruske lastnosti: ošabno in oblastno sta hodila okrog in z viška gledala na ostale ljudi. Ogledala sta si zanimivosti gradu in tolkla nemščino tako naglas, da so jih ostali obiskovalci začudeno pogledovali. Bila sta naravnost čudovita. Nihče ni posumil, da z njima ni vse v redu in sta navadna Ptujčana, tako sta se v svojo vlogo vživevala. Vsi so bili zelo prijazni z njima in v restavraciji sta bila precej postrežena. Preživela sta čudovit dan. Se misliti sta začela po nemški in užila vse sladkosti svoje pustolovščine.

Ko je dan minil, ju je bolelo srce, ker sta se morala posloviti od Trakoščana, nemške narodnosti in slovesa inozemcev. »Kako lepo je bilo,« je vzdihovala ženska. »Čudovito,« je vzdihoval možakar. »Kako so bili natakariji prijazni! V Ptujju nisva nikoli bila tako postrežena...« (Med nami povedano, natakariji so pričakovali napitnino, katere od »Nemca« in »Nemke« niso dobili, in so marsikatero krepko rekli na račun oholih »Svabov«.)

Kako lepo je biti en dan Nemec! To je obema drugo jutro rojilo po glavi, ko sta prišla v službo. V Ptujju oba poznajo, drugače bi mogoče svojo pustolovščino nadaljevala. In mogoče bi se našel kdo, ki bi k njima prišel kupiti tisto čudežno gobico, ki zdravi vse bolezni in so jo pred nedavnim začeli razpečavati po Ptujju. Saj so to gobico odkrili v avstrijskih časopisih in tudi v Ptujju prav dobro uspeva. »Zdravi« vse bolezni in uspeva v ruskem času... Drugače je iz Japonske. Zelo zdravilna zadeva samo takih zmešanih pameti kot sta naša dva junaka, ne ozdravi. — ic

Janez Švajncer: „Strelj na meji“

Pred kratkim je izšel roman mariborskega novinarja Janeza Švajncerja »Strelj na meji«. V njem opisuje avtor tihotapljenje živine čez severno državno mejo in druge dogodke v vasi bližje meje. Zlasti doživeto in z občutkom je opisal življenje viničarjev in kmetov, vpliv Hitlerjevih plačancev na vaške trgovce in podobne veljake ter trpljenje malega človeka, ki je sprejel življenje vse preveč vdano, ker je peč menil, da ni bilo moč ničesar spremeniti. Knjiga je primerna za mlade in starejše bralce. Stane samo 160 din in jo lahko kupite tudi v upravi našega lista.

Roman »Strelj na meji« je Švajncerjev prvenec. Njegova druga knjiga, »Junak na kolcih«, je izšla te dni pri mariborski založbi Obzorja. Obe knjigi je kritika ugodno sprejela, zlasti pa obe ugajata bralcem. Knjigo »Junak na kolcih« prodajajo trgovine založbe Obzorja in druge knjigarne.

T. B.

OCALA SO NAJDENA. Vprašati v upravi.

PREKLIC RAZVELJAVLJAM izgubljeno železniško legitimacijo za k. p. p. mes. čnih vozovnic, veljavno za 1955. leto in glaseče na ime Vrabi Marija, Zabolci št. 66, izdano na postaji Ptuj.

Trgovsko podjetje »ZADRUŽNIK« Ptuj, čestita vsem kolektivom kmetijskih gospodarstev in kmetovalcem kakor tudi vsem ostalim potrošnikom k narodnemu prazniku 22. juliju.

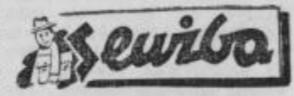
Obenem obveščamo kmetovalce in kmet. gospodarstva, da so prispele umetna gnojila za jesensko setev (apneni dušik, nitrofoskal, apneni amonijev soliter in superfosfat). Nabavite in oskrbite se z njimi pravočasno!

NEDELJA.

10. julija 1955

6.00—8.00 Dobro jutro, dragi poslušalci! (Pester glasbeni spored) — vmes ob 6.05—6.10 Napoved časa in poročila. 6.30—6.35 Pregled tiska. 7.00—7.15 Napoved časa, poročila, vremenska napoved in objava dnevnega sporeda. 7.15—7.30 Reklame. 7.30—7.35 Radijski koledar in prireditve dneva. 8.00 Otroška predstava: James Krüss-Mitja Mejak: Pevsko tekmovanje zajecev na Goljavi (ponovitev). 8.50 Glasbena medigra. 9.00 »Po svetu poezije«. Srednjevska nemška lirika. 9.30 Zbori pojo slovenske narodne pesmi. 10.00 Družinski pogovori. 10.30 Dopoldanski simfonijski koncert: Josef Haydn: Simfonija št. 80 v d-molu; Friderik Chopin: Koncert za klavir in orkester št. 2 v f-molu; Marijan Kozina: Bela Krajina. 11.15 Oddaja za Beneške Slovence. 11.35 Opoždanski spored lahke glasbe — vmes ob 12.00—12.10 Pogovor s poslušalci. 12.30 Napoved časa, poročila, pregled dnevnega sporeda in objave. 12.45 Zabavna glasba, vmes reklame. 13.00 Pol ure za našo vas, 13.30 Zeleni ste — poslušajte! 15.00 Napoved časa, poročila, vremenska napoved in objave. 15.15 Igra Trio Dorica Škoberteta. 15.30 Po naši lepi deželi — Zvone Kržšnik: Goriška brda po toči. 16.00 Igrata godbi na pihala Ljudske Milice pod vodstvom kapetana Rudolfa Stariča in Ljudske armade pod vodstvom kapetana Jožeta Bruna. 16.50 Igramo vam za zabavo in ples. 17.30 Radijska igra. Berislav Brkič: Zice in košček neba. 17.50 Glasbena medigra. 18.00 60 minut razvedrila iz Radia Sarajevo — IV oddaja. 19.00 Zabavna glasba. 19.30 Radijski dnevnik. 20.00 Zabavni zvoki — sodelujeta Ljubljanski plesni sekstet in solisti plesnega orkestra RL. 20.30 Sportna poročila. 20.40 Nekaj opernih melodij. 21.15 Mednarodna radijska univerza: a) Desmond Donnelly: Nova mesta v Veliki Britaniji; b) Dr. Pierre Uhry: Obolenja zaradi nepravilne prehrane (normalna prehrana). 21.35 Ludwig van Beethoven: Trio št. 4 v B-dru op. 11 (F. Casals). 22.00 Napoved časa poročila, vremenska napoved in pregled sporeda za naslednji dan. 22.15—23.00 V svetu ritmov in melodij.

VAJENCA (FANTA) SPREJME V UK Trgovina tovarne usnja Lenart v Slovenskih goricah. Informacije v trgovini v Ptujju, Murkova ulica 10.

OBVESTILO

Tajništvo za zdravstvo in socialno politiko OLO Ptuj bo štendpiralo v šolskem letu 1955-56

3 dentiste,
3 med. sestre in
3 sanitarne tehnikke.
Interesenti, ki so bili pri sprejemnem izpitu in so sprejeti na študij naj vrožijo prošnje za štipendijo.

Tajništvo za zdravstvo in socialno politiko pri OLO Ptuj

1870 1955

Prostov. gasilsko društvo Ptuj

bo proslavljalo v nedeljo, dne 10. julija, 1955 pod pokroviteljstvom predsednika LOMO Ptuj tov. Janka Vogrinca

85 let

obstoja društva in gasilskega delovanja v Ptujju

s sledečim sporedom:

- V SOBOTO, 9. JULIJA:
- Ob 20. uri Slavnostna seja v dvorani LOMO Ptuj
- V NEDELJO 10. JULIJA:
- Ob 6. uri: Budnica
- Od 8. do 9. ure: Sprejem gostov v Gasilskem domu
- Ob 10. uri: Otvoritve slovesnosti ob 85-letnici ptujškega gasilstva, pozdravni govori, predaja novega prapora in razdelitev odlikovanj
- Ob 11.30: Mimohod z udeležbo PGD in PLZ
- Ob 12.30: Kosilo
- Ob 14.00: Praktična gasilska vaja na LOMO
- Ob 15.00: Kulturni program: godba, pevski zbori, tamburaški zbor simbolična vaja
- Po končanem sporedu ljudsko veselje v Gasilskem domu.
- Godba — ples — srečolov. Za okrepčila je poskrbljeno.

Vabi odbor

Kranjc iz Nove vasi se je vsekala v palec leve roke. Feliks Rojko iz Krčevine je padel z avtomobila ter se močno poškodoval.

Stanko Hedžt iz Kajzarja je padel s češnjem ter si poškodoval nogo.

Vajentina Majcena iz Vičanc je v trehuh brnil konj in ga močno poškodoval.

Ivan Bedrač iz Cirkulan se je vrezal s koso.

Marija Zuran iz Cirkulan se je vrezala v nogo.

Ludvik Senčar se je pičil v nogo z nekim železom.

Alojza Spolenaka iz Cirkovec je brnil konj in mu poškodoval nogo.

Ana Benko iz Ločiča je padla z voza ter si poškodovala nogi in desni del telesa.

Jožef Premužič iz Hajdine se je poškodoval s starim železom.

Ivan Horvat iz Zg. Hajdine si je porezal nogo s steklom.

Ivanka Pintarič iz Turškega vrha je padla in si zlomila roko.

Maks Bratec iz Pacinja je padel s kolesom in si zlomil vratna vretenca.

Ludvik Sagaj iz Sprinca je padel v Ormožu z vlaka in si zlomil nogo.

Franca Erhatiča iz Kidričevega je nekdo napadel in mu zadal močne poškodbe po glavi.

Anica Petek iz Tržaškega vrha je padla s kolesom ter si poškodovala rebra.

Emica Plohi iz Vitana je padla z drevesa ter si zlomila nogo.

Hedvika Kolmančič iz Senčaka se je vsekala z motiko v desno nogo.

Vilko Kralj iz Budine se je vozil na motorju, ki je tresel v avto, ter si je poškodoval glavo.

Stanka Zupaniča iz Gorišnice je nekdo napadel na vesli v Pedgorcih z nožem ter mu poškodoval vrat.